

Бялата пръст, Вехтата керханă, Върха, Габрака, Гайдата, Гаметеря, Ганеолу, Големия мост, Голямата нива, Гърна махалă, Горялото, Гуиновото, Гореля, Гьола, Делиахмедов чайр, Демирпенеовско, Денчева гьол, До кладенеца, Долния гьол, Дълга поляна, Дългия чайр, Дяволската нива, Дюзлюка, Дядовонедялково, Екенлика, Елията, Ески юрт, Есмє сълу, Ешєк чайр, Зад гората Борукă, Зайчаря, Здравеца, Илчията, Калето, Калоската воденица, Камарата, Камашлѣка, Караагач, Караач бунар, Кара кафа, Кара чалалѣк, Кариий тарла, (Каришалѣка), Келемїте, Керханата, Кирова кладенец, Кирчовото, Клисє бурун, Клиселика, Коккарджа, Коритото, Кору ардѣ, Куза, Куза арасѣ, Крушата, Курданлѣка, Куртходжа дере, Кус баши, Кѣщата, Локвата, Малакова, Малакова мост, Манда ятѣк, Мезимлері, Меча ятѣк, Милановото, Михалев кладенец, Мамѣча, Мочета, На панзу, Над Гавраила, Орман тарла, Патеката, Питомките, Пладнището, Плисолта, Плочака, Под камерата, Под каиша, Под кѣщата, Под Кюсето, Под Миханово, Поповото (Попската), При бентя, При бята, При Кюсето, При орехчето, Равнището, Радимєря, Райкова кория, Рєзеницата, Рѣченица (Кочеклари), Сипките, Склникя, Сливките, Смєсите, Сокака, Срецу канарата, Съркево, Табите, Тарлата, Тарленцето, Тинева, Топалския азмак, Трѣна, Трѣнливото нѣтче, Тумбарка, Тумбарското кладенче, Турчето, Тѣпана, Тѣрнен кладенец (Трѣнен кладенец, Тикен бунар), Узун бик, Урташка кория, Хазмашка поляна, Хайваза, Хаджиското, Хармана, Харманоолу, Хотуля, Циганското, Чакана, Червената пръст, Черкєнолу, Чифейка, Юч бурун, Юч буруните, Яйлабурун, Яйла курусу, Янѣк юк.

ЗАПАЛНЯ

Изселено село в Твърдишката селищна система. Намирало се е на 8 км югозападно от гр. Твърдица и на 38 км също югозападно от гр. Сливен. Разположено е в северозападните части на рида Межденик (Меджерлик) на Твърдишка река на височина 250 м.

На 3 км североизточно е *Парпуловата могила*. Следи от старо селище има в м. *Клиселика*, където е разкопана еднокорабна базилика. Намерена е мраморна основа с частично запазен надпис на гръцки език. Следи от селища има и в местностите *Пашмакль* на изток и *Долните лозя* на югоизток.

Първото споменаване на селото под името *Азаблу* е в османски документ от 1472 г. От незапомнени времена селото има и българско име *Запалня*, отразено и в европейски карти от XIX в. *Азаблу*, *Азаплу* е вероятно турска калка на българското *Запалня*. По предание селото отначало е било на север около м. Клиселика, но се премества на юг заради разливите на реките Тунджа и Твърдишка и трудното придвижване. По турско време през него минава оживен път от Казанлък за Нова Загора и Одрин. Край пътя е имало няколко хана. Край селото този път се пресичал от друг стар път – *Друма* – от изток на запад. Селото е било в Казанлъшка каза.